

عنوان مقاله:

گزارشگری پایداری از منظر ذینفعان

محل انتشار:

فصلنامه تحقیقات جدید در علوم انسانی، دوره 4، شماره 5 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

حبیب اله نخعی - استادیار گروه حسابداری، واحد بیرجند، دانشگاه آزاد اسلامی، بیرجند، ایران

مریم طالبی - دانشجوی دکتری گروه حسابداری، واحد بیرجند، دانشگاه آزاد اسلامی، بیرجند، ایران

خلاصه مقاله:

امروزه برای توسعه مدیریت تجارت نوین نیاز به الگوی جدید گزارشگری است که آثار خارجی عملیات را منعکس نماید. حسابداری پایدار مستلزم توجه به سیستمهای مختلف اقتصادی، اجتماعی و زیست محیطی (همه انواع سرمایه) در داخل و خارج از سازمان و در زمان حال و آینده است. حسابداری پایدار، فرصتی را برای مشارکت بیشتر و بهتر با توسعه تجاری و صنعتی در جهت پایداری فراهم می آورد. بسیاری بر این باورند که حسابداری پایدار، امکان پاسخگویی در ابعاد را فراهم می آورد که خواسته جامعه و مردم بوده است. بر اساس چارچوب مفهومی مبتنی بر پایداری، مسیولیت پاسخگویی عمومی در گزارشهای شرکت گنجانده شده است. اصول پایداری در گزارشگری، نگرشی است که به ایجاد ارزش بلندمدت برای سهامداران با در نظر گرفتن فرصت های بالقوه آینده و مدیریت ریسک در ابعاد اقتصادی، اجتماعی و زیست محیطی تاکید دارد. اهمیت انتشار گزارشگری پایداری امروزه به عنوان ابزار پاسخگویی اجتماعی مطرح میشود. طبق چارچوب گزارشگری نوین پایداری باید از تمامی واحدهای اقتصادی خواسته شود که آثار مختلف فعالیت های خود را در زمینه محیط زیست، رفاه اجتماعی و مسایل اقتصادی افشاء نمایند. اندازهگیری و گزارشگری آثار فعالیتها در قالب عوامل اقتصادی، محیطی و اجتماعی محور اصلی گزارشگری پایداری است. گزارشگری پایداری بسیار گسترده تر از گزارشگری مالی رایج است زیرا اطلاعات غیرمالی با اهمیتی ارایه می کند و به استفاده کنندگان کمک میکند که عملکرد جاری و آتی واحد گزارشگر را ارزیابی کنند.

کلمات کلیدی:

گزارشگری پایداری، محیط زیست، رفاه اجتماعی، عوامل محیطی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/803257>

